

Moj život u doba antičkih Rimljana

Živio sam u Rimu, u domusu, gdje me počela gušiti gradska gužva. Što sam postajao bogatiji, sve više me privlačio život na selu. Tamo sam dao sagraditi raskošnu villu rusticu koja se prostirala na više od 1000 m², dok je domus imao samo 450 m².

Takav prostor mi je omogućio da po svom „guštu“ uredim peristylum, vrt s kolonadom u kojem sam provodio najviše vremena. Oduševio sam se što je napravio topiarius - vrtlar koji je izabrao vrste biljaka i oblikovao žbunje dajući mu razne oblike simboličnog značenja jer je izvrsno poznao vještinu bonsaia. Nije bilo puno cvijeća, osim ruža (rosas), ljiljana (lilia) i ljubičica (violas). Tu je bio bazen i puno fontana koje su davale svježinu pa je peristylum bio prostor gdje sam se puno družio sa svojim dragim gostima. Osjećao sam se kao gospodar prostora, glavni glumac nestvarno-stvarnog svijeta.

Kad sam se probudio, našao sam se u stanu veličine 75m² na 4. katu gdje se nakon života u vili sve činilo skućeno. Vrta nije bilo, samo mali balkončić s nekoliko tegli cvijeća. Nije bilo nikakvih obilježja palače, podovi i zidovi nisu ukrašeni mozaicima - na podu je običan parket ili jednostavne pločice, zidovi ofarbani jednom bojom, nema zidnih slika, raskošnih tapiserija, freski, kipova, osim nekoliko postera muzičara koje tata voli. Jedina poveznica mi se čini što su i vila i stan opremljeni sustavom grijanja. Bar nešto korisno!

Bruno H., 6.a